

Reeënstichting Terschelling

Douwe Totlaan 36
8881 CZ West-Terschelling
info@ReeTerschelling.nl
www.ReeTerschelling.nl
06 294 492 34



Aan: Belanghebbenden
Terschelling, 18 november 2020

Betreft: 16 november 2020, Besluit Faunabeheereenheid Fryslân Reebeheer Terschelling 2020

De Reeënstichting Terschelling geeft hieronder een zienswijze aangaande het bovenstaande Besluit Faunabeheereenheid (FBE).

De Reeënstichting heeft in november 2020 een advies aan de gemeente Terschelling gegeven om aanrijdingen met reeën op Terschelling te voorkomen. De inhoud van dit advies kan indien gewenst bij de voorzitter worden opgevraagd.

In het besluit spreekt de Provincie over gevalideerde aanrijdingen. Sinds het ree als beschermde diersoort werd aangemerkt zijn, in geval van een aanrijding met een ree, de volgende wettelijke richtlijnen van kracht (vereenvoudigde tekst *Vereniging Het Reewild*):

1

- *Bel direct de politie 0900 8844.*
- *Bel ook de politie als het dier niet blijft liggen.*
- *Probeer zo goed mogelijk de locatie door te geven.*
- *Wacht de komst van de politie of faunabeheerder (rustig) af.*
- *Rijd niet door, dat is strafbaar.*
- *Ga nooit achter het dier aan, laat dit over aan de deskundige faunabeheerder.*
- *Neem aangereden wild nooit mee. Geef het ook niet aan derden. Het zijn beschermde dieren en de Wet natuurbescherming staat dit niet toe. Het is dus strafbaar. Alleen de opgeroepen faunabeheerder via politie is bevoegd aangereden dieren te vervoeren.*

Vanaf 2014 zijn op Terschelling de volgende aantallen aangereden ree in het FRS vermeld (rode cijfers):

2014: **0**; 2015: **3**; 2016: **4**; 2017: **6**; 2018: **1**; 2019: **2**; 2020: **5**.

De vraag is nu; is voor al deze meldingen de juiste procedure zoals bovenstaand gevolgd om zo als gevalideerde melding te kunnen worden bestempeld? Het is immers van belang om elke twijfel over een melding van een aanrijding te voorkomen, en, nu we hebben vernomen dat de eilander politie in 2020 slechts 1 aanrijding heeft geadministreerd, is dat een teken om nader onderzoek te doen naar hoe de vijf aanrijdingen procedureel dan wél zijn verlopen.

Totdat het tegendeel (na onderzoek) wordt bewezen dienen we te concluderen dat de officiële procedure onvolledig is gevolgd, waardoor de aantallen niet als betrouwbaar aangemerkt kunnen worden.

De aanhef van het FBE-besluit luidt als volgt:

De Provincie heeft randvoorwaarden vanuit het beleid meegegeven voor het reebeheer op Terschelling. In de eerste plaats moet maximaal worden ingezet op preventie van aanrijdingen met reeën. Hieraan is voldaan door de volgende preventieve maatregelen:

- 1. Waarschuwborden van Staatsbosbeheer;*
- 2. Informatiefilms tijdens de bootreis;*
- 3. Prio-nummer van SBB om melding te kunnen maken van misstanden in het veld;*
- 4. Verkeersdrempels;*
- 5. Bermmaaien;*
- 6. Snelheidsbeperkingen (60 km/u);*
- 7. Wildspiegels, met name op de gedefinieerde hotspot langs de badweg.*

De bovenstaande punten 1 t/m 7 zijn duidelijk, maar de zin: "Hieraan is voldaan door de volgende preventieve maatregelen" suggereert zekerheden die er beslist niet zijn. De wildbeheereenheid (WBE) zou, aldus de FBE in dit besluit, aan alle voorwaarden hebben voldaan, maar vast staat dat dit niet het geval is. De punten 3 en 6 kunnen bovendien niet als mogelijke voorwaarden aangemerkt worden, die bestaan hier al tientallen jaren en zijn destijds niet ten behoeve van het voorkomen van ree-aanrijdingen geïntroduceerd.

2

Duidelijk wordt, dat de plaatselijke WBE aan geen van de wettelijke voorwaarden - die exact gespecificeerd in de *Wet natuurbescherming (Wnb)* genoemd worden - heeft voldaan.

De FBE schrijft verder in haar besluit:

"Verder heeft de Provincie bepaald dat er niet meer dan 5 aanrijdingen met reeën per jaar mogen plaatsvinden. Bij zulke kleine aantallen aanrijdingen kan het toeval een grote rol gaan spelen. Dat zou tot gevolg kunnen hebben dat de FBE het ene jaar wel machtigingen afgeeft en het volgende jaar weer niet. Dat is vanuit beheer oogpunt ongewenst. Daarom heeft de FBE op 25 juni 2020 in een bespreking met WBE Terschelling en SBB dit als volgt ingevuld:

1. Afschot wordt opengesteld bij > 5 aanrijdingen per jaar of 2. een voortschrijdend driejaarlijks gemiddelde > 3,0. Met dit laatste criterium worden fluctuaties als gevolg van toeval gedempt.

Toepassing van het eerste criterium over de afgelopen jaren zou tot afgifte van machtigingen hebben geleid in het jaar 2017 en in 2020 als er nog een 6e aanrijding bij komt. Toepassing van het tweede criterium over de afgelopen jaren zou tot afgifte van machtigingen hebben geleid in de jaren 2018 en 2019. In 2020 niet, omdat steeds gekeken wordt naar het gemiddelde over de drie voorgaande jaren. Per saldo had de FBE dan machtigingen kunnen afgeven in 2017, 2018, 2019 en in 2020 als er nog een 6e aanrijding bij komt. Op het moment dat voldaan wordt aan het eerste òf het tweede criterium moet direct gestart kunnen worden met afschot.

(Citaat uit het Besluit van de FBE:De hoogte van dit afschot dient gezien te worden in relatie tot het door de WBE Terschelling gevraagde afschot van 55 stuks)."

Dat voor het vasteland van Fryslân het aantal aanrijdingen onder de categorie 'onacceptabele schade' valt, is te verklaren. Ook al zou men daar aan preventie hebben gedaan, een zelfde strategie is niet geëigend voor het eiland. De WBE Terschelling heeft niet voldaan aan de eisen

van de Wet Natuurbescherming. Desondanks is de FBE Fryslân in dit besluit bereid om afschot op het eiland te verlenen; de WBE heeft recent 55 stuks daarvoor aangevraagd. De FBE bedient zich van een berekening om - deels tegen de provinciale besluiten in - een regeling te treffen die de WBE tegemoet komt aan de sterke wens tot afschot.

Dit geeft redenen om te veronderstellen dat de FBE de intentie en de geest van de Wet Natuurbescherming terzijde schuift, hetgeen een kwalijke zaak zou zijn.

Samenvattend:

De mogelijke toekenning van afschot berust grotendeels op veronderstellingen en gaat voorbij aan restricties die de Wnb uitdrukkelijk stelt. Toekenning van enkele tot meer reeën afschot voorkomt geen aanrijdingen, is juridisch aanvechtbaar en geeft aanleiding tot een gerechtelijke weging door welke instantie dan ook.

Een nadere toelichting op afschot vs aanrijdingen:

Velen denken dat door afschot het aantal aanrijdingen zal verminderen. Aangetoond is dat de dichtheid van een reeënpopulatie van invloed is op het aantal aanrijdingen. Dat lijkt logisch. Maar ook is waar dat het aantal ongelukken de laatste tien jaren niet noemenswaardig is gedaald ondanks dat toegekende ree-afschot. Dit heeft - biologisch gezien - eerder te maken met een vorm van evenwicht dat het ree zoekt tussen aantallen en leefomgeving. Hoe meer afschot je pleegt, hoe meer territoria vrijkomen, waardoor meer jonge reeën blijven leven.

3

Zoals te lezen is in het beheerplan van de Reeënstichting Terschelling stabiliseert ook hier de reeënstand en de populatie zoekt een evenwicht met de leefomgeving. Het is ongewenst om dat te verstoren. Om de koe en de geit te sparen kan de FBE een gering afschot op Terschelling verlenen met ongetwijfeld de wetenschap dat dit het aantal aanrijdingen niet noemenswaardig zal beïnvloeden.

Op Terschelling ontstaan deze aanrijdingen door verontrusting, door te hard rijden, door activiteiten in het duingebied, door verstoring door loslopende honden en door toeval. Indien de meerderheid van onze inwoners de aanblik van een ree op prijs stelt, dan is het inleveren van maximaal twintig seconden rijtijd om van Halfweg naar Paal 8 te rijden overkomelijk en na wat eenvoudige verkeersingrepen zullen botsingen nauwelijks meer vóórkomen.

Zou je toch door afschot aanrijdingen willen verminderen, dan is wetenschappelijk en statistisch gezien minstens afschot van de helft van een populatie noodzakelijk (indien mogelijk) en zelfs dat zou maar een tijdelijk effect hebben. Redelijk zinloos dus. Een gering afschot om de conditie (middels het vastleggen van het conditie-product) van het ree op Terschelling te monitoren (naast beoordeling op zicht), zou op termijn overwogen kunnen worden, mits niet in strijd met de Wnb en mits in nauw overleg met de Reeënstichting.

Afgezien daarvan: een 'werkplancoördinator' ergens in Fryslân kan ondanks het tonen van goede wil niet in alle facetten de omstandigheden op Terschelling beoordelen. Daarvoor is lokale kennis en kunde noodzakelijk, die de Reeënstichting Terschelling vanzelfsprekend graag ter beschikking wil stellen.